



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 22 czerwca 2017 r.

Poz. 4520

Elektronicznie podpisany przez:

Karina Wiśniewska

Data: 2017-06-22 11:46:50



ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.2.30.2017.22 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 20 czerwca 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.)

wskazuję,

że uchwała nr XXXVIII/365/2017 Rady Miejskiej w Kole z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Koła w rejonie ulicy Dąbskiej została wydana z naruszeniem prawa.

Uzasadnienie

Uchwałę nr XXXVIII/365/2017 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Koła w rejonie ulicy Dąbskiej Rada Miejska w Kole podjęła na sesji 26 kwietnia 2017 r. Jako podstawę prawną uchwały powołano: art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 20 ust. 1 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.).

Uchwałę doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu 9 maja 2017 r.

Dokonując oceny legalności przedłożonej do oceny uchwały, w odniesieniu do zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Na rysunku badanego planu miejscowego – stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały – przy liniach wymiarowych, wbrew ogólnie przyjętym zasadom wymiarowania rysunków, nie zastosowano żadnych znaków ograniczających, co utrudnia odczyt ustaleń rysunku. Ponadto na rysunku określono odległość między nieprzekraczalną linią zabudowy a przypuszczalnie krawędzią jezdni ul. Dąbskiej, choć w § 2 pkt 1 uchwała określa nieprzekraczalną linię zabudowy jako „linię wyznaczającą najmniejszą odległość sytuowania ściany zewnętrznej budynku od linii rozgraniczającej terenu”. Zatem zwymiarowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy w odniesieniu do krawędzi jezdni, a nie linii rozgraniczającej terenu, może powodować problemy interpretacyjne w odczycie ustaleń planu.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: „ustawą”) projekt planu miejscowego zawiera część tekstową i graficzną, przy czym część tekstowa planu stanowi treść uchwały, a część graficzna załącznik do uchwały. W art. 15 ust. 2 ustawy ustawodawca wyliczył obligatoryjne elementy, jakie musi zawierać miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Zalicza się do nich między innymi zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów (pkt 6). Przepis § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu zagospodarowania przestrzennego

(Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, precyzuje, że ustalenia projektu tekstu planu miejscowego dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu. Z kolei w katalogu elementów, jakie powinien zawierać projekt rysunku planu (§ 7 rozporządzenia), wymieniono m. in.: linie zabudowy oraz oznaczenia elementów zagospodarowania przestrzennego terenu (pkt 8) a także – w razie potrzeby – oznaczenia elementów informacyjnych, niebędących ustaleniami projektu planu miejscowego (pkt 9). Zgodnie z zasadą wyrażoną w § 8 ust. 2 rozporządzenia na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego.

Bez wątpienia rysunek miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest integralną częścią planu i ma tym samym moc wiążącą. Obowiązuje w takim zakresie w jakim tekst planu odsyła do ustaleń planu wyrażonych graficznie na rysunku. Część graficzna planu jest „uszczegółowieniem” części tekstowej i ustalenia planu muszą być odczytywane łącznie - z uwzględnieniem zarówno części graficznej, jak i tekstowej. Z tych względów nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu a rysunkiem planu. (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt IV SA/Po 13/16).

W świetle powołanych wyżej przepisów stwierdzone uchybienia, które utrudniają, ale nie uniemożliwiają odczytanie ustaleń planu, nie stanowią, zdaniem organu nadzoru, istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego.

Z art. 28 ust. 1 ustawy wynika, że jedynie istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. W tym stanie rzeczy organ nadzoru, działając na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, nie stwierdził nieważności badanej uchwały, a jedynie ograniczył się do wskazania, iż uchwałę wydano z naruszeniem prawa.

Wobec tego orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Zbigniew Hoffmann